

йна жива машина, която, ако не се използва до нейния максимален капацитет, носи загуба за частния стопанин — скотовъдец и за народното стопанство. Както всъкжде у нас, така и тук липсва ни основата, върху която тръбва да градим — липсва достатъчен фураж за нормалното и целесъобразно изхранване на добитъка. Независимо от това, което стопанинът-скотовъдец губи, вследствие лошокачествен и лошо хранен добитък, сжщият търпи голъми загуби и отъ масови епидемии, защото ветеринарната власт все още не е могла да се справи съ тѣхъ.

Изобщо, въ всички клонове на земеделското стопанство се набелязватъ маса голъми и малки въпроси, които тръбва да бждатъ разрешени чась по-скоро. Не бихме могли да не споменемъ и за **земеделския кредитъ**, единъ проблемъ, който е все още откритъ. Земеделieto страда отъ липса на оборотни срѣдства, нуждни за подобриенето му. Единствениятъ кредитенъ институтъ у насъ — Земеделската Банка, следва една политика непокриваща се напълно съ интереситъ и възможноститъ на земеделското стопанство.

Недостатъчно сж използвани и организирани сжщо така и **общественитъ и частни капитали въ служба на българското земедѣлие**. Намирането на срѣдства за активизирането и рационализирането на земеделското производство е голъмъ **народо-стопански проблемъ**, който стои откритъ.

Нагаждането на **финансовата, митническата, бюджетната, данъчната и тарифната политика на държавата**, къмъ нуждитъ и интереситъ на земедѣлието — е сжщо така единъ много важенъ въпросъ, който тръбва да получи своето разрешение.

Ще бждемъ непълни въ изложението си, ако не спремъ нашето внимание върху единъ, колкото важенъ, толкова и труденъ въпросъ, а именно въпросътъ за **пласмента на земеделскитъ произведения**. Нѣкои считатъ, че съ този въпросъ други тръбва да се занимаватъ, а не самитъ земеделски производители, чрезъ тѣхнитъ организации и институти, въ случая — Земеделскитъ Камари.

Безъ да отричаме правото и на други да промишляватъ по въпроса за размѣната, въобще, не можемъ да се съгласимъ съ твърдението, че земеделецътъ не тръбва да си каже думата, когато се касае за продажбата на неговото собствено производство и за определяне цената на това последното. Благодарение господството на това погрѣшно разбиране, днесъ пазарътъ на земеделскитъ произведения, както външния, така и вътрешния, е почти дезорганизиранъ и земеделскитъ произведения не могатъ да получатъ задоволителна цена. А знаемъ, че всѣка безценица убива стремѣжа къмъ подобриенето. Ето проблемъ, бихъ казалъ — единъ отъ основнитъ, който стои откритъ и за разрешението на който Камарата, ще допринесе твърде много. Търговията,